

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 63

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

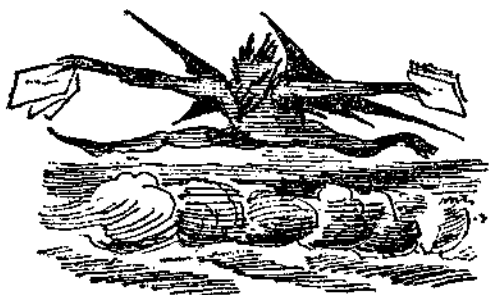
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑσπεριτικὸν Ἀρχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἑξωεσπερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος Διεσθόντις τῆς ἐφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 28 Μαρτίου 1876.

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κυρίων προμηθευτῶν τοῦ ἀσφοδαϊκοῦ «Κιβωτίου» ὅτι τοὺς κ. κ. Πεβρωτὴν καὶ Πύρλαν νομίζομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξηντλημένους, καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἀνωνόμους ἡμῶν συνεργάτας νὰ παύσωσι τὰς κατ' αὐτῶν ἐπιθέσεις, ἐνθουμούμενοι τὸν μακρῆτην Ἀργυράμον καὶ τὸ λατινικὸν ῥητὸν «*Natura diverso gaudet.*»

Τῷ κ. Δημάρχῳ Ἀθηναίων.

Ὁ ἀξιότιμος κ. Δημάρχος ἐκφράζει πρὸς ἡμᾶς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ «*διότι ἐπικρίνορες ἐν ἀγροία τῶν πραγμάτων τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, φέρομεν αὐτὸν εἰς θέσιν νὰ φωτίῃ τὸ κοινὸν καὶ νὰ ἀποκρούῃ τὴν διαστροφήν.*»

Μετὰ τοιοῦτον προοίμιον ἐπιχειρεῖ νὰ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν διὰ τῆς ἀκολούθου ἀποκαλύψεως: «Οἱ ἀξιούντες νὰ βρέχεται ἡ πόλις ἐν ὥρᾳ θέρους καὶ ξηρασίας ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσι τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ μεταβληθῇ ἡ μαστίχουσα τὴν Ἀττικὴν ἀνομβρία».

Δὲν εἴμεθα σχολαστικοί· κάλλιστα δὲ γνωρίζομεν ὅτι ἄδικος καὶ ὑπερβολικὴ ἀξίωσις ἤθελεν εἶναι ἡ ἀπαιτῶμεν παρὰ δημάρχου νὰ γνωρίζῃ τὴν γλῶσσάν του, ἐν τόπῳ ὅπου ἀντηχοῦσιν ἀπὸ ἑδρας Πανεπιστημίου αἱ ἀπόλυτοι ὀνομαστικαὶ τοῦ Πύρλα καὶ τοῦ Τζιθανοπούλου. Φρονούμεν ὅμως ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, οὐδὲ τῶν δημάρχων ἐξαιρουμένων, πρέπει ἐμιλῶν ἢ γράφων νὰ ἐκφράξῃ ἂν ὅχι ὀρθῶς τοὐλάχιστον καταληπτῶς τί θέλει νὰ εἴπῃ, ἔστω καὶ ἀρβανίτικα, ἂν δὲν ἤξεύρῃ ἑλληνικά. Ἄλλ' ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐπονοκεφαλῆσαμεν, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀπολύτως ἀδύνατον ὑπῆρξεν εἰς ἡμᾶς νὰ καταλάβωμεν τί ἐννοαί ὁ ἀξιότιμος κ. Κυριακὸς, λέγων ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταβληθῇ ἡ ἀνομβρία.

Ἀναγκαζόμενοι νὰ καταφύγωμεν εἰς εἰκασίας, ὑποθέτομεν ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς ἀνομβρίας, μεταφραζομένη εἰς κοινὴν γλῶσσαν, σημαίνει ὅτι ἐν Ἀθήναις βρέχει σπανίως, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχει ὕδωρ ἱκανὸν διὰ νὰ βρέχωνται οἱ δρόμοι. Ἡ δὲ προσθήκη τῶν λέξεων ἐν ὥρᾳ θέρους καὶ ξηρασίας, ἂν δὲν εἶναι φοβερὰ εἰρωνεία, πρέπει εἰς ἅπαντος νὰ θεωρηθῇ ὡς πλεονασμὸς, διότι οὐδεὶς, κατ' ὅσον γνωρίζομεν, ἀπήτησε ποτὲ παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου νὰ ποτίξῃ τοὺς δρόμους ἐν ὥρᾳ χιόνος ἢ βροχῆς.

Ἄλλ' ἂν πάλιν παραδεχθῶμεν τὴν ἑλλειψίν ὕδατος ὡς πραγματικὴν, τότε τὸν ἡμέτερον Δημάρχον ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν, διατί, ἀφοῦ τοῦτο σπανίζει, γίνεται τοιαύτη ἀνήκουστος καὶ πρωτοφανὴς αὐτοῦ σπατάλη; Εἰς πάντα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἂν καὶ δὲν μαστίχωνται ὑπὸ τῆς ἀνομβρίας, τὸ ὕδωρ χρησιμεύει ὡς ἀπλοῦν

βοηθητικὸν τῆς σκούπας πρὸς κατάπτωσιν τοῦ εὐλίγιστου κονιορτοῦ, ὅστις ἀπομένει ἀπὸ σκουπισθῶσιν οἱ δρόμοι καὶ ἀποκομισθῆ ἢ κόμισ. Παρ' ἡμῖν ἀπ' ἐναντίας, ἐνῶ ὁ κ. Δημάρχος ἐδύρεται ὡς ἀδυνατῶν γὰρ μεταβάλλῃ τὴν ἰσομυρία, ἡ ἀποστολὴ τοῦ πολυτίμου ὕδατος συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζυμῶνεται δι' αὐτοῦ ὁ κονιορτὸς εἰς τοὺς λάκκους τῶν ἐδῶν, ὡς ἄλευρος ἐντὸς σκάφης, πρὸς κατασκευὴν μάζης βορβορῶν, τὴν ἐποίαν αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαζῶν μεταβάλλουσιν ἐν ἀκραι εἰς ἄλευρον, ἀπαιτοῦντα μετ' εὐλίγον καὶ ἄλλο ὕδωρ, ἵνα μεταβληθῇ πάλιν εἰς βορβορῶδη ζύμην. Ἐν ἄλλοις λόγοις εἰς τὰ μέρη ὅπου ἀρθῶναι τὸ ὕδωρ γίνεται χρεῖς μόνον αὐτοῦ, παρ' ἡμῖν δὲ, ὅπου σπανίζει, φοβερὰ κατάχρησις, καὶ ἀνήκουστος οἰκονομία σαρώθρων καὶ ἑδοκαθαριστῶν, ἐξ ἧς ὁ κονιορτὸς, αἱ νεκρὰ γκαλαί, αἱ λευκόφυλοι πεύκαι καὶ αἱ σκοτεινὰ φράσεις τοῦ κ. Δημάρχου περὶ μεταβολῆς τῆς ἰσομυρίας.

Ὁ διστάζων περὶ τούτου δύναται προχείρως νὰ πεισθῇ ῥίπτων τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἢν ἡ οἰκονομία σαρώθρων μετέβαλεν εἰς τέλειον ἀνεμοδείκτην. Ὅσακις φυσᾷ ἐκ δυσμῶν, τὰ ἐκ τῶν παραθῶρων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ῥιπτόμενα ῥυπαρὰ χαρτὰ συσσωρεύονται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ἀντικρῶ οἰκιῶν, ἀπὸ τῆς τοῦ κ. Νοταρᾶ μέχρι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ὁσακις δὲ ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιον, ὑποδεικνύοντα οὕτω ἀκριβῶς εἰς τὸν διαβάτην τὴν διεθύνειν καὶ τὰς μεταβολὰς τοῦ ἀνέμου.

Ἴσως ταῦτα φανῶσιν εἰς τὸν ἡμέτερον Δημάρχον μικρολογίαι. Ἡμεῖς ὅμως λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ ἐρωτήσωμεν αὐτὸν ἂν γνωρίζῃ εἰς τίνας σπουδαίου ζητήματος τὴν λύσιν ἀσχολεῖται σήμερον ὁ Βίσμαρκ; Ὁ πολὺς ἀνὴρ μελετᾷ περὶ ὑδάτων καὶ δένδρων καὶ τῆς ἐπιβροχῆς τούτων ἐπὶ τῆς εὐεξίας τῶν φορολογουμένων. Οὐδέλωσ λοιπὸν ἀνάξιον τῆς μερίμνης καὶ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Παναγῆ Κυριακοῦ εἶναι νὰ φροντίσῃ ἀκείνους περὶ τῶν ἐδῶν καὶ τῶν πευκῶν τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Περιοριζόμενοι σήμερον εἰς μόνας τὰς καταχρήσεις ὅσαι συμβαίνουσι περὶ τὸν τρόπον τοῦ ποτίσματος τῶν ἐδῶν, οὐδὲν λέγομεν περὶ ἐτέρων φημιζομένων καταχρήσεων: περὶ τὴν ἀπονομὴν τῶν ὑδάτων, ἐλπίζοντες ὅτι καὶ ὁ κ. Δημάρχος θέλει παραιτήσῃ τὴν ὅλως πρωτότυπον ἰδέαν περὶ τοῦ ἀδυνατοῦ νὰ μεταβληθῇ ἡ ἰσομυρία.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Χάριν ποικιλίας καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀναγνωστῶν τινων, παραπονομένων ὅτι ὁ Ἄσμοδαῖος φυλαργυρεῖται ἐνίοτε τὸ ἄλας, παραθέτομεν σήμερον δύο ὅλως νέας καὶ πρωτότυπους εὐφυολογίας ἐκ τοῦ Figaro τῆς 28 Μαρτίου 1876.

Εἰρηνα. Α'.

«Ἰδιοκτῆτης ἔχων πρὸς πώλησιν ἐξοχικὴν οἰκίαν δώδεκα λεύγας μακρὰν τῶν Παρισίων, ἵνα ἀπαλλάξῃ τοὺς ὑπόψηφιους ἀγοραστὰς ἀπὸ τοῦ κόπου νὰ τὴν ἐπισκεφθῶσιν, ἐπαρουσίαζεν αὐτοῖς ὡς δαίγμα λίθον ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης».

Εἰρηνα. Β'.

«Κατὰ ζωντὴν συζήτησιν ἐν τῷ καφενίῳ τῆς Βουλῆς ὁ κ. Cherpin, ἀπειληθεὶς διὰ βλάβου ὑπό τινος τῶν «συναδέλφων» του βουλευτῶν εἶπεν αὐτῷ «Κτόπησον μὲν ἄκουσον δέ».

Τοιαύτας πρωτοτυπίας, ὅσον καὶ ἂν εὐρεθῇ εἰς τὰ στενά, οὐδέποτε θέλει παραθέσει εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ὁ Ἄσμοδαῖος, ἐνθυμούμενος ὅτι ἐν Ἑλλάδι καρποφορεῖ ἡ λεμονία.

***

Ἴσως παρατηρήσωσιν οἱ τινες εἰς τὰς ἀνωτέρω καὶ τὰς τοιαύτας ἀναλατίδας περιπίπτει ὁ Figaro διότι ἐκδίδεται καθ' ἡμέραν. Ναι, ἀλλ' ἔχει καὶ τεσσαράκοντα συντάκτας πίνοντας καμπανίτην, ἐνῶ ἐνταῦθα οὐδὲ διὰ ἓνα παρέχει ἡμῖν τὸ εὐγενὲς κοινὸν ἀρκοῦντα ῥητινίτην.

***

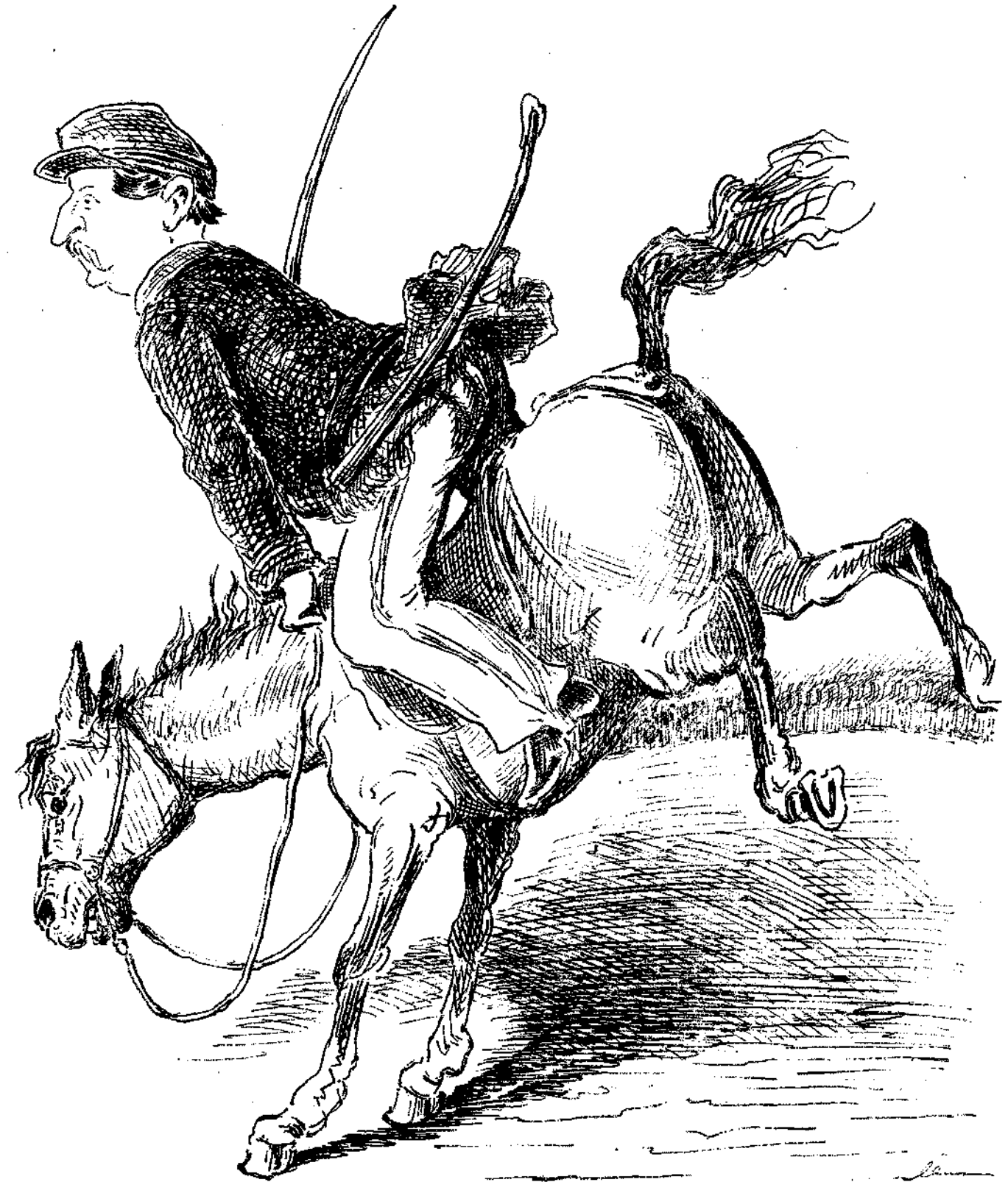
Πολλάκις ὁ Ἄσμοδαῖος, ἀπὸ ἀκροασθῆ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαθείας εὐφυᾶ τινος ἐπικρίσιν τοῦ περιχομένου τοῦ φύλλου του, εὕρισκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐπίσης κουτὸν ὅσον τὸν ἔμπορον ἐκείνον τὸν πέμψαντα παγοπέδιλα εἰς Βρασίλιαν.

***

Αἱ πρὸς ἀριστερὰν τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ὠραιαὶ ἀκακίαι ἐξηράνθησαν ἤδη ὀλοτελῶς δι' ἔλλειψιν ἐγκαίρου ποτίσματος. Βλέποντες δὲ σήμερον ποτιζομένους τοὺς ξηρὰς αὐτῶν σκελετοὺς, παρομοιάζομεν τὰς παρεχόμενας ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου κατόπιν ἐορτῆς σταγόνας ταύτας ὕδατος πρὸς τὰ δάκρυα, ἅτινα χύνει ὁ κροκόδειλος ἐπὶ τοῦ πτώματος τῶν θυμάτων του.

***

Ὁ σοφὸς καθηγητῆς τῆς θεολογίας Ν. Δαμαλάς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νεγρεποντείου διαγωνίσματος, ἐλέγχων ὡς περιττολογίαν περικοπὴν τινὰ τῆς ὑποβληθείσης πραγματείας ἐπιλέγει «Οὐδεὶς ποτε ἠμφισβήτησεν ὅτι αἱ γυ-

Τὸ δυσκολώτερον πρόβλημα τῆς ἱππασίας εἶναι ἡ τήρησις τοῦ Εὐαγγελικοῦ ῥητοῦ «Ἐκαστος ἐφ' ᾧ ἐτάχθη ἐκεῖ καὶ μενέτω».

»ναίκες ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος.» Ταῦτα λέγων ὁ κριτικώτατος κ. εἰσηγητὴς φαίνεται ἡμῖν λησιμονῶν ὅτι ἐπὶ ὀλόκληρον τὸν μεσαιῶνα ἡμφισβητεῖτο εἰς τὰς ἀπογόνους τῆς Εὐσας ὁ τίτλος ἀνθρώπου, καὶ πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου Σύνοδος ἀρχιερέων ἠναγκάσθη νὰ συνέλθῃ τῷ 740 ἐν Μακόνῃ, ἥτις δι' ἐλαχίστης μόνον πλειοψηφείας ἀπεφάσισεν ὅτι αἱ γυναῖκες «ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος» Mulieres esse homines.»

* *

Ἡ λήθη αὕτη τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ ἐφάνη ἡμῖν τοσούτο μᾶλλον παράδοξος, καθ' ὅσον ζῆ ἐν Ἑλλάδι, ὅπου προχειρῶς δύναται νὰ λάβῃ πείραν περὶ τοῦ θάρους τῆς ἐνστάσεως ἢ ἐπρότειναν οἱ ἀντίπαλοι τῆς ἀνθρωπότητος τῶν γυναικῶν, ὅτι δηλ. αὐταὶ ἔχουσιν ὑπὸ τὸν ἀριστερόν μαστὸν ἀντὶ καρδίας ἢ πέτραν ἢ ξενοδοχεῖον.

* *

Συζητήσεως γινομένης προχθὲς ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ Λέσχῃ περὶ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ ἀργύρου καὶ τῶν ἐκ ταύτης ζημιῶν κύριός τις ἔλεγεν ὅτι ἐκ ταύτης θέλουσιν ὠφεληθῆ οἱ προαισθανθέντες αὐτὴν κερδοσκοποῖ. Τὸν οὕτως ἐμιλοῦντα διέκοψεν εἰς τῶν ὁμογενῶν ἰσχυρισθεὶς ὅτι «Ἐκ τῶν ζημιῶν τοῦ κόσμου οὐδεὶς ὠφελεῖται.» Ἡ ἀπόφασις αὕτη γενομένη ἐν τῇ νεοκρίστῳ οἰκίᾳ Μελεῶ ἀντήχησεν εἰς τὰ ὄτα ἡμῶν ὡς βλασφημία ὑπὸ τοὺς θόλους Ἑκκλησίας.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐν Σαλαμῖνι συμπόσιον πρωτηγωνίστη ἐκτακτός τις ἰχθύς δύο καὶ ἡμίσεως Γαλλικῶν μέτρων ἔλκων μῆκος· οὐχ ἦττον τοῦ ἰχθύος ἑκτακτος ἐφάνη ἡμῖν καὶ ἡ κατωτέρω εἰς τιμὴν αὐτοῦ γενομένη ἔμμετρος πρόποσις:

Ὁ μακαρίτης ὁ ἰχθύς, ὁ ἔδον τῶν ἐντέρων
Ὡσπερ ἐν τόπῳ χλοερῷ ταφεῖς μετὰ ἐτέρων,
Αὐτός ὁ εἰς ὑπουργικὰς κατορυχθεὶς κοιλίας,
Ὡσπερ προῦποληθισμὸς κνὸς ἐπικρατείας,
Ἴνα δεόντως χωνευθῆ, ὦ φίλοι συμπολίται,
Ἐντὶ ἐπιψηφίσεως ἀφθόνου οἴνου δεῖται.»

Ῥαγδαῖαι χειροκροτήσεις καὶ ἄφθονοι ἐν φάρυγγι σπον-

δαὶ ἀπήντησαν εἰς τὸ στιχοῦργημα τοῦτο, ἀναπληρώσαν τὴν ἔλλειψιν μακαρονίων.

Ψ. . . .

Πολλάκις οἱ ποιηταὶ προσβάλλουσι τὴν νεωτέραν γενεάν ἀμειλίχτως, λέγοντες ὅτι αὕτη εἰς χοροὺς καὶ διασκεδάσεις παραδιδόμενη λησιμονεῖ τὴν ζωὴν τῶν ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἄλλ' ὅμως ἰδοὺ ὁποῖαν διάψευσιν ἀναγινώσκουμεν ἐν τινὶ ἐφημερίδι ἑλληνικῇ Ἰνῶμῃ καλουμένῃ «Χάριν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς θὰ δοθῆ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ΧΟΡΟΣ εἰς ὃν προσεκλήθησαν ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα διαμένοντα ΛΕΙΨΑΝΑ τῆς μεγάλης γενεᾶς τοῦ 1821.

Ἐπάρχουσι καὶ ἐν Πάτραις εὐφυσίαι. Ἰδοὺ μία ἐν ἐγγράφῳ ἐπιστήμῳ τοῦ Ἐμπορικοῦ Σουλῶγον ἀξία τῆς ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας. Πυρκαϊὰ ἐγένετο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Δύο οἰκίαι κατεφλέγοντο. Ὁ δ' ἔμπορικὸς Σὺλλογος συντάσσει ἀμέσως ἐγγράφον πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἐξαιτούμενος ὅπως αὕτη ἀποσπάσῃ ὅσον οἶόν τε τάχιστα δέκα τοὺςλάχιστον ἄνδρας ἐκ τῆς διλοχίας τῶν πυροσβεστῶν, ὅπως προλάβῃ καὶ κατασβέσῃ τὴν πυρκαϊάν.

Νεοελληνισμοί.

Ἄν ἐννοοῦμεν πρὸς τί ἡ σπουδὴ αὕτη πρὸς παράδοσιν ΕΝ ἢ δύο μαθημάτων.

Παλιγγενεσία

Τὸ μόνον ὅπερ γινώσκουμεν εἶνε ὅτι ὁ χαριτωμένος ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ΤΩ ἐμύρισεν ἰσοδότης.

Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἐν Τριπόλει νέοι ἐκγυμνάζονται εἰς τὴν μουσικὴν καὶ ἐσχημάτιζαν ἤδη ἀξιόλογον μουσικὴν συναυλίαν.

Ἀρχαδία.

Τὸ σάββατον μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπόπειρα ἐγένετο βροχῆς.

Νεολόγος Ἀθηνῶν.

MIKRON ΘΥΜΙΑΜΑ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀποβιώσαντος. . . .

Ἐκ τοῦ Φάρου τῆς Ὁρθρουός.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς ἀδίκως ὑβρισθείσης ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ κ. Πύρρα ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς κοσμητείας τῆς ἰατρικῆς σχολῆς πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, ἀπεφασίσθη ἡ παῦσις τοῦ καθηγητοῦ κ. Βαλάνου, ὑπὲρ ἧς ἐψήφισαν πέντε καθηγηταὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θέλομεν δημοσιεύσει ἐν ἀρμοδίᾳ στήλῃ διὰ τοῦ ἐπομένου ἡμῶν φύλλου.

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.